

سوره 33: الأحزاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
(1)

ئهی پیغمبهر لهخوا بترسهو (بهردهوام بهلهسهر تهقواو پاریزکاری)
هرگیز ملکهچی بی باوهران و دوورووهکان مهبه(کهدهیانهوئ)
لهپریگهی راست ویلت بکن، جونکه) بهراستی خوا ههمیشهو بهردهوام
زور زانو دانایه.

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (2)

بهلکو تنها شوینی ئهو (رینمونییانه) بکهوهکهله لایهن
پهروهر دگار تهو بهنیگا بوت رهوانه ده کریت، بهراستی خوا
ههمیشه ناگادار بهو کردهوانه ی کهئه انجامی ددهن.

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا (3)

ههمیشهو بهردهوام پشت بهخوا ببهسته، تنها ئهو خوا بهسه که پشتیوان و
یاریده در بیت.

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاجَكُمْ اللَّائِي
نُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ
وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ (4)

خوا دوودلی دروست نه کردوو لهدهروونی هیچ کهسیکدا (دوو)
بیروباوهر جیی نابیتهوه)، (کهواته) هاوسه رانیشتان که بهدهم پییان دهلین
(نیوهله جیی دایکمانن) بهو قسه یه نابنه دایکتان، ئهوانهش که به کوری
خوتانی دهرانن (لهکاتیکدا راستیه که ی و انیه)، خوا حق ویزهو هر
ئهو ریباری راست و دروست، نیشانی (بهندهکانی) دهدات.

ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ
وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (5)

(نہو کورانہ) بہناوی باوکی خوئیانهوہناویان بہرن، نہوہراست ترو
پہسند ترہلای خوا، نہگہر باوکیانتان نہدہناسی، خو برای دینیتان،
سہر بہئیوہن و لہئیوہن، (نہگہر دوور لہسووکایہتی) ہلہلہیہکتان کرد
نہوہقہیناکا، بہلام نہگہر لہدلتاندا، نیہتی پاک ہہبی (نہوہلیپرسینہوہی
دہبیٹ) ہہمیشہو بہردہوامیش خوا لیخوشبوو و میہرہبانہ(لہہلہکانتان
دہبووریت).

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
أَوْلَىٰ بَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ
أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا (6)

پیغہمبہر لہخودی نیمانداران لہپیشتربہویان (واتہدہبی لہخویان زیاتر
خوشیان بوئی، فہرمانہکانی لہسہروو فہرمان و داخوازیہکانہوہبیٹ)
خیزانہکانیشی دایکیانن (دایکی نیمانداران، دایکی مہعنہویبانن)
خزمانیش لہپیشترن (لہکہسانی تر)، لہقورئانی خوادا، لہنیمانداران و
کوچکہران، خو نہگہر لہگہل دؤستان و خزمان و ئاشنایانی خوتان
کاریکی چاک نہنجام بدہن، نہو چاکہیہتان لہنامہی کردہوہکانتاندا بوٹان
تومار کراوہ.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ
ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (7)

(بیریان بخہرہوہکہئیمہ) پیمانمان لہپیغہمبہران و ہرگرتوہ(پہیمانی
گہیاندنی بانگہوازی خوا)، (بہتایبہت) لہتوئہی (محمد صلی
اللہعلیہوسلم) و لہنوح و ئیبراہیم و موسا و عیسی کوری مہریہم،
بیگومان پیمانیکی بہہیزو پتہومان لی و ہرگرتن.

لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا (8)

تا له (رۆژی قیامهتدا، خوا) پرسیار بکات لهراستگۆیان دهر بارهی
راستییهکان، بهراستی بو کافرانی سزاو تۆلهیهکی بهئیشی
ئامادهکردوه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا (9)

ئهێ ئهوانهێ كهئیمان و باوهرتان هیناوهیادی نیعمهتی خوا
بکهنهوه لهسهرتان (مه بهست جهنگی خهندهقه که خوای گهوره فریای
ئیمانداران کهوت)، کاتی که سهر بازانی (کوفر) هاتنه سهرتان ئیمهش
ره شه بایهکی به هیزو سهر بازانی کهمان نارده سهریان که نهتان ده بینین،
خوای گهوره بینابوو به ههول و کوششتان (چون پاسهوانیتان ده کرد،
چون ئهوه چاله قوول و دریزهتان هه لکهند... هتد).

إِذْ جَاؤُكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا (10)

(دوژمان) له لای سهرووه هاتنه سهرتان، ههروهها له لای
خوارووشتانهوه، چاوهکان ئهبلهق بوون، وه دلکهکان هاتبوونه گهروو،
گومانی جوړاوجوړتان هه بوو له بهران بهر (به ئینهکانی) خوای گهوره،
(به سهر کهوتنی ئیمانداران).

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زُلْزَالًا شَدِيدًا (11)

ئا لهو کاته دا ئیمانداران تاقی کرانهوهو تووشی تاقیکردنهوهیهکی زور
تونوو به هیز بوون، تووشی بوومهلهزهو تهکانیکی دهروونی
گهوره بوون.

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا
عُرُورًا (12)

ئەو كاتەئىتر دوور ووهكان و ئەوانەى كەدلىان نەخۆشى (گومانى) تيابوو دەیانوت: بەئىنى خواو پىغەمبەرەكەى تەنها بو هاندان بوو (كوا هیچ هاتەدى؟!).

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا
(13)

(بیرتان نەچی) كاتى كەدەستەیهك لەدوور ووهكان وتیان: ئەى خەلكى (یثریب)، (مەبەست شارى مەدینەیه) ئەمەشوینى ئیوہنیە، بگەرینەوہ (بو ناو شار) دەستەیهكیشیان مۆلەت لەپىغەمبەر دەخوازن و دەلین: مألەكانمان بەدەر ەوہیە (گوايەدوژمن بەئاسانى دەتوانى ھەلكوتیتەسەرى)، لەراستیدا وا نیەو (دوژمن ناتوانى زەفەریان پى بەرىت)، بەلكو ئەوانەدەیانەوئیت ھەلبىن و (خۆبەز نەوہ).

وَلَوْ دَخَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَأْتَوْهَا وَمَا تَلَبَّتُوا بِهَا إِلَّا
يَسِيرًا (14)

ئەگەر (لەشكرى دوژمنان) لەچوار لای مەدینەوہبچنەناو شارو (ھىرشى بكنەسەر) لەو ەودا داواى خیانەت و تاوانیان لى بكریت (ئەو دوور ووانە) تاوان ئەنجام دەدەن، مەگەر كەمىكیان پى بچیت (ئەگینا لەكارى خیانەت مائە نابن).

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ الدُّبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُورًا
(15)

زووتر ئەوانەپەيمانیان بەخواى گەورەدابوو كەپشت ھەلنەكەن (لەكاتى بەرەنگارى دوژمندا، بىگومان) بەئىنىك كەبەخوا درابیت بەرپرسيارن لى.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَأ تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا
(16)

پېيان بلئى: (ئەي پېغەمبەر صلى الله عليه وسلم) ھەلاتن، سوود بەخش نابیٹ بۆتان ئەگەر ھەلبېن لەمردن، یان لەکوشتن، ئەوسا ئیتر رابواردن و (ژیانتان) زور کەم و کۆتایە، (چونکەژیانی دنیا چەندەدریژخایەن بیٹ ھەر کەم و کۆتایە).

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا (17)

پېيان بلئى: كى ھەيەپەناتان بدا لەخواو بتانپاریزی لەتۆلەسەندنەوہی، ئەگەر بیەوی ناخۆشییەکتان بو پیش بینیت، (یاخود كى ھەيەدەتوانیٹ بەری میەرەبانى و سۆزى بگریٹ) ئەگەر بیەوی بەزەبى و رحمتى خۆیتان پى ببەخشیت، (ئەو کاتەئیتەر ئەوانە) جگەلەخوا کەسیان دەست ناکەویٹ کەپشتیوانییان لی بکات و سەریان بخات.

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَائِلًا (18)

بەر استى خوا ئەو کەسانەدەناسیٹ کەکۆسپ و تەگەر ھەروست دەکەن، ئەوانەى کەبەر اکانیان دەلین وەرن بۆلای ئیمە، (خۆتان بدز ئەو لەسوپای ئیمانداران)، ئەوانەزور کەم نەبى خۆیان ناخەنەناو تالوکەى جەنگەوہ.

أَشِحَّةَ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِالسِّنَةِ حَدَادٍ أَشِحَّةَ عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا (19)

بەرانبەر ئیوہزور بى ھیمەتن، کاتى لەترس و بيم ھات دەیانبینى کەتەماشات دەکەن، چاوەکانیان دەسوریتەوہو ئەبەلق دەبیٹ وەک کەسیک کەترس ھەبیٹ لەمردنى، ھەر ترس و بيمیش رۆیشت و نەما، زمان دريژ دەکەن و دەمیان گەرم دەبیٹ، (جا ھەر چەندەئەوسا رەزىل بوون لەبەخشیندا، ئیستا کەدەسکەوت ھەيەدەیانەویٹ زورترین

دهسکھوتیان بدریٽی، نا ٺھوانهباوهریان نهھیناوه، خوایش کردموهکانیان پووج دهکاتھوه، ٺھلٺھتھئھو کارھش لای خوا ئاسانھ.

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا (20)

ٺھوانهھیشتا وا دھزانن کھلھشکرو گروو دھستھکان نھرویشتون، ٺھگر لهشکری گروکان هات، ٺاوات دھخوازن لهناو عھر بهبیبان نشینھکاندا بوونایھو (لهویوه) هھوالی ٺیوهیان بپرسیایھ!! خو ٺھگر لهناو ٺیوهدا بوونایھزور کھم جھنگیان دھکرد.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا (21)

بھراستی لهپنځھمبھری خوادا چاکترین نمونھنی تھواوو ریکوپیک بھدی دھکریٽ تا چاوی لٺیکھن و شوینی بکھون، بهتایبھت بو ٺھو کھسانھنی کھ(رھزامھندی) خویان مھبھستھ، (سھرفھرازی) قیامھت ٺاواتیانھ، (ھمیشھو بھر دھوام) یادی خوا بھزوری ٺھنجام دھدن و (زمانیان پاراوبھیادی ٺھو).

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا (22)

کاتی کھٺیمانداران ٺھو هھموو دھستھو گروھانھیان بینی وتیان: ٺائھمبھلٺینی خواو پینځھمبھرھکھیٽی (کھئاوا دژایھتی ٺاینھکھی دھکری و کافران و دوورووھکان نھخشھو پیلان دھکیشن بو ریشھکھنکردنی)، (ٺاشکرایھ) خواو پینځھمبھرھکھی راستدھکھن، (بیگومان بھو دژایھتیھٺیمانداران) باوهریان پتھوتر دھبیٽ و زیاتر ملکھچ و فھرمانبھرداری (خواو پینځھمبھر) دھبن.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا (23)

لهنیوان ئیمانداراندا کهسانیک ههن کهئو پهیمانهای داویانه به خوا پابهندن
پیی و لئی لانادهن، هه یانه شه هید بووه و هفاتی کردووه،
هه شیانه چاوه روانه، به هیچ شیوه هیک گوران و لاری پی رووی طی
نه کردوون.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (24)

تا خوی گهوره پاداشتی راستگویان له سه ر راستییه که بیان بداته وه،
هه روه ها سزاو تولهی دوور و وه کانیش ده دات، یان ته وه په شیمانیا ن لی
وهر ده گریت، چونکه هه خوا په هه میشه و بهرده و ام لیخوشبوو و
میهره بانه.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا (25)

ئهوس اخوا کافرانی (تیکشکاند) و گپرانیه وه دو او به خو یان و کینه و
بو غزیانه وه، هیچ جو ره خیریکیان ده ست نه کهوت، هه ر خوا خوی
ئیماندارانی له جهنگ پاراست هه ر خویشی (به باو باران و له شکری
تاییه تی کافرانی تیک شکاند)، جا هه میشه و بهرده و ام خوا زور به هیزه و
زوریش به ده سه لاته.

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ
الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا (26)

هه ر نهو زاته خوی نهوانه ی دابهزان له خاوه نی کتیبه (ئاسمانیه کان،
له جو وه کانی "بنی قریضة" له قه لاکانیان، ترس و بیمی فریدایه دلیان، (تا
وایان لیهات)، دهسته یه کیان به دهستی نیوه کوژران، دهسته یه کیشیان به دیل
گیران.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطُورُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرًا (27)

سهر نه‌نجام هرچی زهوی و زارو مال و خانوو سامانیکیان هه‌بوو
 (خوا) به‌خشی به‌ئیه، هه‌روه‌ها شوینی تریش که‌هیشتا
 نه‌گه‌هیشتبو و نه‌سه‌ری، بی‌گومان هه‌میشه‌و به‌رده‌وام خوا ده‌ستی به‌سه‌ر
 هه‌موو شتی‌کدا ده‌روات، (به‌پشتیوانی خوی گه‌وره‌ر و ژیک دیت،
 پیلان‌گی‌ران سه‌رشو‌ر و ریسوا ده‌کات، وه‌هه‌رچی سامان و مالیک
 که‌به‌خیانه‌ت و پیلان گی‌ران دژی موسولمانان به‌ده‌ستیان هیناوه،
 ده‌دریت‌ه‌و به‌خاوه‌نه‌کانی... جا نه‌و ر‌وژ نه‌م نایه‌تانه‌ی سووره‌تی
 (الأحزاب) 27-21 ده‌لیی نه‌و ساته‌هات‌وته‌خوار هوه).

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ
 أُمْتَعُنَّ وَأَسْرَحُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا (28)

نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر به‌هاوسه‌رانت بلئ: نه‌گه‌ر ئیه‌ه (ته‌نها) ژیا‌نی دنیاو
 رازاو هیه‌که‌یتان ده‌ویت، وه‌رن با هه‌ندی‌ک شتومه‌ک و پارهو پوولتان پی
 به‌ه‌خشم، له‌وه‌دواش به‌جوانترین شیوه‌ده‌ستبه‌ر دارتان بيم.

وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ
 أَجْرًا عَظِيمًا (29)

خو نه‌گه‌ر ئیه‌ه‌خواو پی‌غه‌مبه‌ر هه‌کی و پادا‌شتی ر‌وژی ره‌ساتخیزتان
 ده‌وی، نه‌وه‌دنیا‌بن که‌خوا بو چاکه‌کارانتان پادا‌شتی زور گه‌وره‌وی
 نه‌دازه‌ی ئاماده‌کردوه‌ه (پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله‌علیه‌وسلم هه‌موو هاوسه‌رانی
 یه‌ک یه‌ک تاقی‌کر ده‌وه‌هه‌موانیان خواو پی‌غه‌مبه‌رو پادا‌شتی خویان
 هه‌لب‌زارد).

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ
 وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا (30)

نه‌ی هاوسه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ر: هه‌ر که‌س له‌ئیه‌ه‌به‌گونا‌ه‌یکی ئاشکرا
 هه‌ستیت (نه‌وه‌با بزانی‌ت که‌ه) دوو به‌ر ابه‌ر سزا ده‌دریت، نه‌وه‌ش لای
 خوا زور ئاسانه‌ه (چونکه‌ئیه‌ه‌قه‌درو ریزی تاییه‌تیان هه‌یه).

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا (31)

ئەو ھەشتان كەفەرمانبەر ادارو ملكەچى خواو پيغەمبەرەكەى بېت،
كردهوى چاكيش ئەنجام بدات ئەو پياداشتى دووبەر ابەر دەدەينهوه،
ھەر وھا رزق و رۆزبەھەكى بەنرخ و پيرو زمان (لەبەھەشتا) بو
ئامادەكردوھ.

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ
الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا (32)

ئەى ژنانى پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم، ئيوهوك ھيچ ئافرەتتىكى تر
نين ئەگەر بەتھواوى ترسى خوا (لەدل و دەروونتاندا ھەيە)
قسەبەناسكى و شيوەيەك مەكەن، نەوھكو ئەوھى دلى
نەخوشەبور و ژيت، (ھەميشەو بەردەواميش) قسەى چاك و بەجى بکەن
كە: (ھيچ كەس نەتوانيت رەخنەى لى بگریت).

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ
الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُم تَطْهِيرًا (33)

(ئەى ھاوسەرانى پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم) لەمالەكانى خوتاندا
بسرەون، (بو كارى پيوست نەبیت لەمال دەرمەچن) زینەت و جوانى
خوتان دەرمەخەن و ھكو سەردەمى نەفامى زوو، نويزەكانتان بەچاكى
ئەنجام بدن، زەكاتيش ببەخشن (لەمال و سامان و عيلم و زانست و
ھيزو توانا)، فەرمانبەردارى خواو پيغەمبەرەكەشى بن، چونكەبەر استى
خوا دەيەويت ھەموو ناپاكى و ناسازى و نادروستىيەك
لەئيوھدوور بخاتەوئەى خواو خيزانى مالى (پيغەمبەر)، بەپوختى و
چاكى و پاكى بتانھاييتەوھ.

وَأَذْكُرَنَّ مَا يُثَلَّى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا
خَبِيرًا (34)

هەرچی لههالهكانتاندا دهوتریت یادی بگرن و فەر امۆشی مهكهن، لهئایهتهکانی خواو (فهر مووده بهنرخهکان کهپرن) لهدانایی، بهراستی خوا بهردهوام به لوتفهو زوریش ناگیه(لههههسوکهوتی بهندهکانی).

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا (35)

بهراستی پیاوان و ئافرهتانی موسولمان، پیاوان و ئافرهتانی ئیماندار، پیاوان و ئافرهتانی ملکهچ و فهرمانبهردار، پیاوان و ئافرهتانی راستگو، پیاوان و ئافرهتانی خوگر، پیاوان و ئافرهتانی لهخوا ترس، پیاوان و ئافرهتانی بهخشنده، پیاوان و ئافرهتانی روژوووهوان، پیاوان و ئافرهتانی داوینپاک، وههوپیاوو ئافرهتانهی کهزور یادی خوا دهكهن، بهخشین و لیبوردهیی و پاداشتی زور مهزن و بی سنووریان لهلایهن خوای گهورهوهبو نامادهکراوه.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا (36)

بو هیچ پیاویکی ئیماندار یا ئافرهتیکی ئیماندار، نیهکاتیکی کهخواو پیغهمبهرهکهی بریاری شتیکی بدن نهوان سهرپشک بن (لهئههجامدانی نهو کاره، چونکه) نهوهی سهرپیچی بکات لهفهرمانی خواو پیغهمبهرهکهی نهوهئیر بهئاشکرا گومراو سهرئیشیواوه.

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَنْزَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا (37)

(تو نهی محمد صلی الله علیه وسلم) کاتی بهو کهسهی که (زید) هو خوا نيعمهتی ئيمانی پئی بهخشیوه، توش نيعمهتی نازادی و پهروهردهت لهزیکي خوتهو هپیداو ده لئیت: هاوسهري خوت بهیلهر هوه لای خوت که (زهینهب)ه، لهخوا بترسهو (ته لاقی مهده)، وهشتیک له دل و دهر وونی خوتدا دهشاریتهوه که خوا دهیویت ئاشکرای بکات، لهخه لکی دهترسیت (که دهنگوباست بو دروستبکن) به لام خوا لهپیشتره که حسابی بو بکهیت و لئی بترسیت، (لهبر نهوه) کاتی کهزهید خواستی و بوو به هاوسهري (پاشان ریک نه کهوتن و جیابوونهوه ته لاق کهوته نیوانیان، ئیمه (زهینهب) مان لهتو ماره کرد، بو نهوهی هیچ جی پئی لیژبوون و دلتهنگیهک بو ئیمانداران دروست نه بیت، لههینانی هاوسه رانی بهناو کوریان کاتیک کهپیشتر هاوسهرو حه لالیان بوون، فرمانی خواهش ده بیت جیه جی بکریت.

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا (38)

هیچ گونا هو هه لهیهک لهسهر پیغه مبهر نیله بهر انبهر کاریکه وه که خوا خستوو یه تیه سه رسانی، (وه نه م جو ره گور انکار یانه) بهر نامه ی خواهیو له پیغه مبهر ان و قهوه پیشوه کانیشدا روویداوه (که عه قیده و بیرو باو هریان راستکر او هتوه ههروها په یوه ندیه کومه لایهتی و ئابووری و رامیاریه کانیشیان به گویره ی بهر نامه ی خوا ساز دراوه)، بهرده و امیش فرمانه کانی خوا بهوردی و ریکوپیکي ده بیت جیه جی بکریت.

الَّذِينَ يُبْلَغُونَ رَسُولَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا (39)

نهوانه ی که په یامه کانی خوا ده گه یهنن، وه لهو دهترسن و جگه لهو له هیچ کهسی تر ناترسن، خوا خوی بهسه که پاداشتی (چاکه کاران بداته وه له بی باو هر انیش بیرسیته وه).

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا (40)

محمد و نهبی باوکی هیچ کس له پیاوانتان بیت به لکو پیغمبری
خوایهو دواهمینی پیغمبرانه، ههمیشهو بهردهوامیش خوا بههموو
شتیک زانیه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا (41)

ئهی ئهو کهسانهی ئیمان و باوهرتان هیناوهرزور زور یادی خوا بکن
(ههمیشهناوی پیروزی ئهوتان لهیادی بی لهدل و دهروونتانا جوش بخاو
بیتهسر زارتان).

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (42)

وه (تسبیحات) و ستایشی بکن لهبهیانان و دهموو ئیواراندا.

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (43)

هر ئهو زاتهخوی (صلوات) و رحمتی خویتان ههمیشهو بهردهوام
بهسردا دهباریت، ههروهها فریشتهکانیشی (داوای لی خوشبونتان بو
دهکن) بو ئهوی لهتاریکستانهکان دهرتان بکات و پرزگارتان بکات
وهبتانخاتهناو نوورو پرووناکی (دیندارییهولهدنیا، و بهههشتی بهرینی
لهقیامهتا، جا ئهو پهروهردگار) ههمیشهو بهردهوام بو ئیمانداران
بهرحم و میهرهبان و دلوقانه.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا (44)

ئهو روزهش کهبهدیداری ساد دهن، بهسهلامکردن پیشوازیتان لی
دهکات وهپاداشتی زور بهرخ و پیروزی بو نامادهکردون.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (45)

ئهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ئیمهتومان پهوانهکردوو کهشایهت بیت
(بهسر ئوممتی ئیسلامهوهکهپهیمی خوات پی راگهیاندوون)
وهمزدهبهخشیت (بهئیمانداران بهوی کههزامندی خواو بهههشتی

بهرین چاوهر بیانه) ترسینهریشیت (بی باوهران دهر سنینت لهخشم و قینی خواو دوزه خ).

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا (46)

ههروهها بانگهواز دهکویت بو لای خوا لهسهر مؤلتهی نهو، چرایهکی پرووناکیشی (بو سهر جهم سهر گهدانان).

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا (47)

(بهر دهوام) مژدهدهبهئیمانداران، کله لایهن خواوهریزو قهدریکی زوریان ههیه.

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا (48)

ملکهچ و فهرانبهر داری کافرو دووروهکان مهبهگویی مهدهبهو نازارو ناخوشیانهی (کهپیشی دههینن بو خوت و بانگهواز هکته)، ههمیشهپشت بهخوا ببهسته، تنها خوایش بهسهکهپشتیوان و یاریدهدهربیت.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَنْعُوهُنَّ وَسَرَاحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا (49)

نهی نهو کهسانهی باوهرتان هیناوهئهگهر نافرتهانی ئیماندارتان مارهکرد، لهوهودوا جیابونهوهو تهلاقدانتان پیش نهوهی بچنه لایان، نهوههیچ (عدة) و ماوهیهکیان ناویت تا حسابی بو بکهن و (ماوهی چاوهروانی ناوی بو نهوهی شوو بکات بهیهکیکی تر)، (لهگهل نهوهشدا) ههندیک دیاریان پیشککش بکهن و بهجوانیی دهستبهر داریان بین.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَقَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي

أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا (50)

ئەى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم ئىمەئەو ھاوسەر انەتمان بۆ حەلال
کردوویت كەمارەبیت پى بەخشیون، ئەو ئافرەتانەش كەكەنیزەكى تۆن و
لەجەنگدا بەدیل گیراوان (لەو سەر دەمەدا كەنیزەك دیار دەیهكى
كۆمە لایەتى سروشتى بوو، ئاینى پیرۆزى ئیسلام بەجۆرەها شیوہەهولى
نەهیشتنى ئەو دیار دەیهى داوہ)، ھەر وەها كچەمامەكانت، كچەپورەكانت،
كچەخالەكانت، كچى ئەو پورانەت كەكۆچیان كرد لەتەك تۆدا، وەھەر
ئافرەتێكى بروادار كەئەگەر ویستی خۆى پێشكەشى پىغەمبەر بكات،
وہ پىغەمبەریش ویستی مارەى بكات، كەئەمەیان تايبەتى تۆیە(ئەى
پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم) (ئەم روون كردنەوہیەبۆ ئەوہیەكە:) ھیچ
دائەنگى و غەمباریەك رووت تى ناكات (وا بزانی كەتۆ لەسنوور
دەرچوویت بەوہى كەلەچوار ھاوسەر زیاترت ھەیە) ھەمیشەو بەردەوام
خوا لیخۆشبوو و میھرەبانە(بۆ ئیمانداران).

تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا (51)

ھەر کامیکیان لابخەیت (لەھاوسەرانت) یا ھەر کامیکیان نزیک
بکەیتەوہ، یاخود ئەوہیان کەبتەوئیت و ئەوہیان کەوازت لى ھینابى، پى
گونابار نابیت (چونکەتۆ ستەمكار نیت)، ئا بەم شیوہیە(خوای
میھرەبان ئەم بارودۆخەخیزانییەى پىغەمبەر باس دەفەر موئیت) تا
(خیزانەكانت) دلیان پى ئارام بگرئیت (چونکەئەو ھەموو ئەركەى
كەلەسەر شانى پىغەمبەرە، ئەو دەخوازیت كەجۆرەسەر بەستىەكى لەو
بارەیەوہەبیت)، ھاوسەرانیش غەم و خەفەت نەخۆن و (وا بزانی
كەپىغەمبەرەللیان زویرە) وەھەموان رازى بن بەو بارودۆخەخیزانییەى
كەبۆ پىغەمبەر لەبارو گونجاوہ، خوا خۆى دەزانى كەچى لەدلەكاندا
عەشار دراوہ، بىگومان ھەمیشەو بەردەوام خوا زاناو دانایە.

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءَ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا (52)

لهمەودوا هینانی ئافرەتانی تر بو تو حەلال نیه، یا واز هینان
لههەندیکیان، تا هاوسەرانی تر بخەیتەجیبیان، هەرچەندەئەو ئافرەتانی
دەتەوی بیانخەیتەجیگەهی هاوسەرانت سەرسام بیت لەرێک و پێکیان
جگەکنیزەک، هەمیشەو بەردەوام خوا چاودیری هەموو شتێک دەکات.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ
نَاطِرِينَ إِنَّا هُنَا وَلَكِنَّ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ
لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ
وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ
أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا (53)

ئەهی ئەو کەسانەهی باوەرتان هیناوەمەچن بو سەردانی مالهکانی پێغەمبەر
مەگەر مۆلەتتان بدریت و مۆلەت بخوازن، (ئەگەر مۆلەت دران بو
نانخوار دنیکی) چاوەرێی پێگەشتنی مەکن ئەگەر پێنەگەشتبوو
(مەبەست ئەو هیهکەزوو مەچن کە هیشتا خوار دنەکەپێ نەگەشتوو ه)،
بەلام ئەگەر بانگ کران بچنەژوورەو ه، خۆتان بەگفتوگۆو ه سەرگەرم
مەکن، چونکەئەو کارەتان پێغەمبەر نازار دەدات (هەرچەندە)
شەرتان لێدەکات و (داوای چوونەدەرەوتان لێناکات، بێگومان) خوا
شەرم لە (راگەیانندی) حەق و دروستی ناکات خۆ ئەگەر داوای شتێکی
دلی ئیو ه ئەوانیش، بێگومان هیچ کات بوتان نیە نازار و دلتهنگی بو
پێغەمبەری خوا پیش بینن، هەرگیز بوتان نیە هاوسەرانی داوای خۆی
بەهیچ جۆرێک ماربەکن، چونکەئەو کارەتان لای خوا زۆر گەورەیهو
(زۆر نابەجییه، چونکەئەوان دایکتان، دایکیش لەرۆلەهی حەرامه).

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ يُخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا (54)

ئەگەر شتتیک دەر بېرن و ئاشکرای بکەن یا بیشارنەو و دەری نەبەرن،
ئەو بەیگومان خوا بەهەموو شتتیک ئاگاو زانیە (نەینی و ئاشکرا لای ئەو
زاتە چونیکە).

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَوْلَادِهِمْ وَلَا
أَبْنَاؤُهُمْ وَلَا نِسَائِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا (55)

(ئافرەتان) چاوپۆشییان لێ دەکریت و قەیناکا باوانیان بیانبین، یان
کورەکانی خۆیان، یان براکانیان، یان برازاکانیان، یان خوشکەزاکانیان،
یان ئەو ئافرەتانەیان (کەنیشیان بۆ دەکەن لەمآدا)، یان ئەو کەسانە
کە لەمآلەکانیاندا دەژین، لەخوا بترسن (ئەو سنوورانە ی کەبۆی داناون
مەیشکینن)، بیگومان خوا شایەتە بەسەر هەموو شتتیکەو.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا
تَسْلِيمًا (56)

بەرستی خواو فریشتەکانی (صلوات) دەدەن لەسەر پێغەمبەر صلی
الله علیه وسلم، ئەو ئەوانە ی باوەرەتان هیناوە، ئیوەش (صلوات) ی لەسەر
بدەن و (بەر دەوام یادی خیری بکەن).

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُّهِيبًا (57)

بیگومان ئەوانە ی نازاری خواو پێغەمبەرەکی دەدەن (مەبەست
نازاردانی پێغەمبەرە صلی الله علیه وسلم) یان ئەوانە ی کە هاوێڵ بۆ خوا
بریار دەدەن و کوفر دەکەن و جوینی پێدەدەن خوا نەفینی لێ کردوون
لەدنیاو قیامەتدا سزایەکی زۆر خەجالتناوەرو سەر شوێرکەریشی بۆ
ئامادەکردوون.

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كَتَبْنَا فَتَمَلَّوْا بُهْتَانًا
وَإِنَّمَا مُبِينًا (58)

ئەوانەش كەئازارى پياوانى ئيماندارو ئافرەتانى ئيماندار دەدەن بئىئەوى
تاوانىكىان ئەنجام دابىت، ئەوانەبوختان و گوناھو تاوانىكى ئاشكرا
دەگر نەئەستو.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوحَكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (59)

ئەى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم بەھاسەرانت و كچەكانت و ئافرەتانى
ئيماندار بلى: كەبەپوشاكى بالاپوش خويان داپوشن ئەولەبارترين
شەكەپى بناسرىن، تا ئازار نەدرين و (توشى گىروگرفت نەبن)،
ھەمىشەو بەردەوام خوا لىخوشبوو مېرەبانە(لەكەم و كورى رابوردوتان
خوش دەبىت).

لئن لَمْ يَنْتَه الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُعْرَبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا (60)

ئەگەر دوورووكان و دل بيماركان و پروپاگەندەچىكان لەمەدینەدا
كۆل نەدەن، مۆلەت و ھانى تو دەدەن كەتۆلەيان لى بسىنىت، (لەوودوا
زۆربەيان دەربەدەر بكەيت) و كەمىكىان نەبى لەشاردا نەمىننەو.

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخْدُوا وَقَتُّلُوا تَقْتِيلًا (61)

(ئەوانە) نەفرين لىكراون لەھەر كوى بژين، دەبىت دەستگىر بكرين و
دەبىت بكوژرين، (چونكەلەخراپەو پىلان و تاوان و كوشتن و دزى و
دروژنى و زياتر ھىچيان لى ناوھشئەو).

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا (62)

(دژايەتى ئەو دوورووانە) لەبەرنامەى خوادايەو لەرابوردوشدا
ئەنجامدراو، ھەرگىز گۆرانكارى نابىنى لەياساو بەرنامەكانى خوادا.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
تَكُونُ قَرِيبًا (63)

خه‌لکی پرسیارت لی ده‌کهن دهر باره‌ی رۆژی قیامت (که‌ی به‌ریا ده‌بیئت) پییان بلی: نه‌ی پیغهمبهر: (کاتی به‌ریابوونی) هر خوا خوی ده‌زانیئت، جا تو چوزانی له‌وانه‌یه‌رۆژی قیامت زور نزیکیش بیئت.

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا (64)

بیگومان نه‌و خوا به‌نه‌فرینی کردو وه‌له‌کافر ه‌کان (له‌رۆژی قیامه‌تیشدا) دۆزه‌خیکی زور گهرمی بو ئاماده‌کردوون.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا (65)

بو ههمیشه‌تیایدا ده‌بیئت بژین، له‌ویش نه‌پشتیوانیک شک ده‌به‌ن فریایان بکه‌ویئت نه‌کسیک رزگاریان بکات.

يَوْمَ نُقَلِّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ (66)

رۆژیک دیت روخساریان نه‌م دیودیوی پیده‌کریئت له‌ناو ئاگردا (تا چاک ببرژین و بسوتین) (به‌دهم ئاهو ناله‌وه‌ده‌لین): ئای خۆزگه‌فه‌رمانبه‌رداری خوا بوینایه، گویرایه‌لی پیغهمبهر بوینایه.

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا (67)

(هه‌روه‌ها) ده‌لین: ئیمه‌ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداری ئاغاو گهوره‌کانمان بووین، هر ئه‌وان ریگه‌و ریازی (راستیان) له‌ئیمه‌شیوان و ون کرد (خوا ریسوایان ده‌کات).

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا (68)

په‌روه‌ر دگارا: دووبه‌راه‌ه‌رو دووچه‌ندانه‌سزای ئه‌وانه‌به‌ده‌و نه‌فرینیکی زور بی ئەندازه‌یان لی بکه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَّا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آدَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَحِيهَا (69)

ئەى ئەو كەسانەى باوەرتان هیناوه: وەكو ئەوانەمەبن كەئازارى
موسایان دا (تۆمەتیان بۆ دروستکرد، بوختانیان بۆ هەلبەست) خواى
گەورەش (لەوتۆمەت و بوختانەیان) پاراستى و پاکیى ئاشکرا کرد،
و ئەو لای خوا زۆر بەرێزەو ئازیزە.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا (70)

ئەى ئەو كەسانەى باوەرتان هیناوه لەخوا بترسن و پارێزكار بن،
هەمیشەقسەو گوفتارى بەجى و بەسوود بكەن.

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا
عَظِيمًا (71)

(ئەوسا ئیتر) کردەو هەکانتان چاک و بەجى و پەسەند دەکات،
لەگوناهەکانیشتان خوش دەبیت، جا ئەو هی فەرمانبەردارى خواو
پێغەمبەرەکەى بێت، ئەو ئیتر سەرکەوتن و سەرفەرزیهکی بى ئەندازەو
بى سنوورى بەدەست هیناوه.

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا (72)

ئیمە ئەمانەتى (عهقیدهو بیروباوەر، ئەمانەتى سەرشکیمان) نیشانى
ئاسمانەکان و زەوى و کێوهکان دا، (یاخود پێشنیارمان کرد
کەئێوه هەلگری ئەم ئەمانەتەبن)، بەلام هەموان دەستیان پێوهناو ترسان
لێى هەر پێیان چاک بوو ئاوا "مسیر بن، سەرشک نەبن" کەچی
ئادەمیزاد هەلى گرت و گرتیه ئەستوى، بەراستى زۆر ستهمکارو نەفام
بوو (ئەگەر زۆرینەرەچاو بکەین).

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (73)

تا خوا سزای پیاوان و، وەئافرەتانی دوو ڕوو، وەهاو هەلپەرستان لەپیاوان
و لەئافرەتان بدات، هەر وەها تەوبەو پەشیمانی لەپیاوان و ئافرەتانی

ئیماندار وەردەگریت، بیگومان خوای گەورە (بۆ ئەوان) زۆر لیخۆشبوو
و بەرەحم و میهرەبانە.